

Centralpoängen spelades inte

Av [Alexander Agrell](#), Sydsvenskan

Publicerad 20 februari 2010 10.00 | Uppdaterad 20 februari 2010 12.20

Alexander Agrell har sett Swedish Azz uppträda på Victoriateatern.

Läs hans recension här!

Improvisationsmusik är bäst live och aldrig blir det lika tydligt som när man upplever saxofonisten Mats Gustafsson. Han spelar med slutna ögon, gungar fram och tillbaka, lutar sig bakåt, går ner i knäböjarläge och vänder barytonsaxen så att han spelar in i sitt vänstra lår. Kort sagt, han ser ut att bli ett med musiken.

Rent musikaliskt är Gustafsson också i internationell frimusik-topp och han har säckvis med uttryck och känslor med sig upp på scenen. I projektet Swedish Azz lyfter nu Mats Gustafsson och de andra fram svenska jazzklassiker av Lars Gullin och Jan Johansson, fast på sitt mycket egna sätt.

Gustafsson talade med torr självironi om detta som ett "dream team – folk som fullständigt missuppfattat vad jazz handlar om". Det var naturligtvis inte sant och Per-Åke Holmlander, tuba och trombonkusinen cimbasso, Kjell Nordeson på vibrafon, trumslagaren Eric Carlsson och Dieb 13 på elektronik och skivspelare skapade tillsammans med saxofonisten en dynamisk mix av kända melodier och fria uttryck.

I Gullins "Fedja" spelade till exempel bandet bitar av originalmusiken omväxlande med improvisationen och släppte också in samplade bitar av Gullins originalinspelning. Temat från "Visa från Utanmyra" höll Holmlanders tuba ett stadigt tag i medan de andra drog iväg utifrån sina egna idéer. Lars Werners "Drottningholm" och Bo Nilssons folkviseaktiga "Lidingö Airport" fick också vara med och i Georg Riedels "Hugin och Munin" hade cimbasson huvudrollen. En effekt av konserten var att man själv kände ett ny-sug efter den äldre musiken.

Oftast hölls musiken i ett tyst och sökande läge, på ytan stillastående, men egentligen i ständig rörelse genom små glidningar och förändringar. Frågan är om inte centralpoängen var allt som INTE spelades, det som fanns mellan raderna, och under de återhållna delarna kände man hela tiden den där laddningen - vad som helst skulle kunna hända inom de närmsta fem sekunderna. Fullt gruppträck blev det ganska sällan, men då kunde gruppen å andra sidan släppa loss ett måttlöst, mullrande ös, med elektroniken och Gustafssons baryton i spetsen.

Genre: [Improvisationsmusik](#)

Artist: [Swedish Azz](#)

Plats: Victoriateatern, Malmö

När: 2010